

[Christmas Møller.]

Rigsdagen gennem en Kommission vilde tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Vi har jo altid givet Udtryk for, at Hovedstaden i Forvejen er stor nok, og at det aller-
meste centraliseres herinde, og vi har ogsaa peget paa det Problem, om det ikke var muligt gennem den amtskommunale Administration, vi allerede har, at forsøge at skabe større Decentralisation. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen i, at selv om Afgørelserne ude omkring i Amterne skulde blive noget forskellige, behøver det ikke paa alle Omraader at være en saa stor Fare.

Jeg vender mig derefter til Regeringens Afsnit angaaende den økonomiske Politik. Naar Regeringen der siger, saaledes som der allerede er peget paa, at en Afvikling af Krigstidens Restriktioner vil blive søgt gennemført, efterhaanden som vort Lands økonomiske Vilkaar gør det muligt, er der jo ikke et Menneske, som vil kunne have det fjerneste herimod. Det er ligetil, at vi alle vil være enige i, at Krigstidens Restriktioner skal afvikles saa snart som overhovedet muligt, at man paa hele Samhandelens Omraade, saaledes som det ogsaa er fremhævet i Regeringserklæringen, ikke mener, at Statsvejen er den rigtige. Der var jo i øvrigt ingen i den forrige Regering, hverken Socialdemokrater eller Kommuniste, som ønskede at gaa Statsvejen med vore Indkøb. Naar vi først fik et Indkøb over Militæret, naar vi dernæst fik et Indkøb over Staten og stadig har Statsindkøb paa en Række Omraader, er det ikke noget, som den daværende Regering og Socialdemokraterne har fundet paa, fordi de ønskede det. Sandheden er den ganske simple, at det var noget, der var paatvunget os og den Dag i Dag er paatvunget os udefra. Jeg vilde tro, at den højtærede Handelsminister kunde tale med om, hvorledes Problemet ligger for de Foderkager, vi skal have ind til Landet, hvorledes Spørgsmaalet ligger med Hensyn til at købe Korn, om det der er muligt at gøre det paa den Maade, at man som sædvanlig lader det private Erhvervsliv handle, eller om Sandheden ikke er den, at Regeringen for Eksempel om Foderkagerne allerede har faaet Oplysning om, at man ikke kunde gaa den Vej, men vilde have det samlede Indkøb for derigennem at undgaa Prisstigning og Prisopkrøning.

Vi kan derfor sige til Regeringen, at dette er ikke noget, som er nyt for os, ogsaa vi vil naturligvis afvikle Krigstidens Restriktioner. Vi har maaske Lov til at sige, at det er jo rart for Landbrugsministeren,

at han stadig løber rundt med sit Rugbrødsmærke — jeg antager, han har det ogsaa, efter at han er blevet Minister —, men der er ikke sket mange Ophævelser af Ordninger paa det ene eller det andet Omraade. Brødrationeringen har jeg ikke hørt noget til, Kødrationeringen ej heller, og Kødrationeringen vil jo ikke blive ophævet; den kødløse Dag er blevet det, men det betyder maaske i og for sig, at vi skal have mindre Kød — der er, siger jeg, ikke ophævet mange Ordninger; og simpelt hen fordi, saaledes, som der er gjort opmærksom paa det fra anden Side, Spørgsmaalet om at ophæve alle disse Rationer, Spørgsmaalet om at give Frihed og give mere, var et Spørgsmaal, som maatte ses i Belysning af, hvorledes der lides ude omkring i Europa. Det maa ogsaa ses i Belysning af, at det ikke kunde være vor Opgave at spise saa meget som muligt, selv om det var noget af en national Gerning at gøre det under Krigen, for at Tyskerne ikke skulde faa fat i Maden. I Dag er det blevet anderledes, nu da der lides i en lang Række Lande, som vi gerne vil hjælpe, og hvor Stillingen ogsaa er den, at vi maa være klar over, at for de Varer, vi kan sælge, skal vi have de Sterling og Dollars, vi har saa haardt Brug for. Jeg ved, at man fra mange Sider naturligvis er glad ved, at den højtærede Handelsminister har givet Smør og Sukker til Jul. Den højtærede Handelsminister har jo ogsaa siddet i Landstinget i saa mange Aar sammen med det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen, at han har lært af ham, hvorledes man skal bære sig ad, tror jeg, men jeg maa alligevel rent personlig have Lov til at sige, at selv om man maaske fra alle Sider vil erkende, at dette kan være godt og rimeligt, hører jeg til dem — den personlige Bemærkning maa det være mig tilladt at gøre —, der vilde have foretrukket, idet jeg tænker paa, hvordan Vilkaarene baade med Hensyn til Smør og Sukker er i mange andre Lande, ogsaa Lande, som staar os særdeles nær, at man havde solgt Varerne i Stedet for at bruge dem selv.

Jeg vil endvidere angaaende hele Samfundets Økonomi og Fremtiden, angaaende hele vor økonomiske Stilling sige, at jeg vil paa nøjagtig samme Maade, som vi gjorde det under Valgkampen og i Ministeriet Buhl, fremhæve, at Danmark er blevet fattigere, og at Vanskelighederne foran os økonomisk er meget store. Jeg tror, det vil interessere det høje Ting og Offentligheden at faa at vide, om den højtærede Regering og Finansministeren er af den Opfattelse, at man kan klare Vanskelighederne nu en Overgang